Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L 84:1 - 73

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library of Sweden

779.

Falun 7 Nov. 1902.

Käraste.

Vet du, att detta är riktigt komiskt. Du skrifver om text och jag blir helt förskräckt, men det tyckes ju vara fråga om något annat än underskrifter. Jag har fått Bratts bref i dag och där står inte ett ord om någon sammanhängande framställning. Han vill bara ha något att sätta bredvid bilderna. Har jag nu missförstått honom eller dig, därom

Jag har återsändt fotografierna till Bratt.

skrifvar jag fullständigt i okunnighet, men inte undrar jag på, att han förvånade sig, då du ej ville skrifva detta åt honom. Det hela beror väl på att han begagnat ordet text i annan mening än vi.

Emellertid gjorde jag honom ett förslag. Att han skulle i Hvar 8 dag aftrycka ~~mitt kapitel~~ min skildring om Gertruds byggnad af socknen. Det är två sidor och det vore ju en utmärkt text. Jag skrifver nu detta till dig ifall han kommer upp och ber om vidare råd. Och om han begär text af dig en annan gång så blif inte rädd. Det förekommer visst inte något sådant i hans tidning.

Det är för resten roligt, att du är så bra i gång med arbetet. Jag kan se det på dina bref mer än på något annat. Tänk inte på att skrifva bref då du inte har lust och kraft. Jag har ju varit så omöjlig

ut i världen börja ju alla vindar tråna omkring mig.
Det är för resten dumt att skrifva så här. Jag är nedtryckt och rädd i dag, därför att jag ännu ej varit ut i frisk luft. I går var jag i helt annat lynne och både älskade och längtade och skulle jag tänka på dig då Scholander sjunger — Din Selma —

själf en lång tid så jag skall verkligen vara tålig, Det vore en skam annars.

Scholander är här idag, och det skall ju bli en njutning att få höra honom en gång till i lifvet. Men han sjunger ej Trois jolis tambours. Kanske att det blir extra nummer. Speriamo!

Min tös jag tror inte att jag längtar till någon eller något Jag ville, att dagarna skulle stå stilla. Bonnier ämnar ge ut boken 1sta December och jag är mycket rädd. Fruktan tar bort allt annat. Kommer jag öfver detta skall jag åter känna och älska Jag får vara människa i två år i sträck. Jag älskar dig, men jag längtar inte framåt, kan du förstå det. Jag är så glad så länge jag får sitta instängd i min lilla vrå. I samma ögonblick jag kommer